

Issues of confidentiality and security arise due to the processing and storage of a large amount of personal student data. Dependence on AI may pose a risk of losing essential skills needed in case of technological failure. Additionally, the use of AI may reduce personal contact and interaction between teachers and students, negatively impacting the quality of education.

All these limitations require careful management and resolution to ensure the effective and balanced integration of artificial intelligence into the educational process.

In conclusion, integrating artificial intelligence (AI) into education offers numerous benefits, including enhanced teaching methods and personalized learning. However, challenges such as the need for qualified experts, associated costs, and privacy concerns must be carefully managed. The potential risk of over-reliance on AI leading to a decline in essential skills and reduced personal interaction in learning also requires thoughtful consideration. Achieving a balanced approach that maximizes AI benefits while addressing these challenges is crucial. Ongoing collaboration among educators, technologists, and policymakers will be essential in shaping a future where AI optimizes the educational experience.

Sources:

1. Nestorenko, T.P. "Economics of Superstars: Opportunities and Threats for the Education Sector." Ukrainian Journal of Applied Economics. 2020. Vol. 7, No. 2. P. 8–15. DOI: [<https://doi.org/10.36887/2415-8453-2020-2-1>]
2. Kartashova, L.A., Boychenko, O.A. Artificial Intelligence in Education: Relevance of Teacher Training in this Direction. Donetsk, 2019. 138 p.
3. Arthur Kim, Hanna Alekseeva. INTEGRATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE INTO ONLINE LEARNING PROCESS, 2023.

Гузар Б. Я.

здобувач третього освітньо-наукового рівня вищої освіти
Тернопільський національний педагогічний університет імені В. Гнатюка

РОЗВИТОК МЕНЕДЖЕРСЬКИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЯК СКЛАДОВА ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Роль технологій у сучасному суспільстві надзвичайно велика, і їх вплив на бізнес-середовище постійно зростає. Швидкі технологічні зміни ставлять перед освітнім середовищем та бізнесом вимоги до наявності ефективного менеджменту, здатного адаптуватися до новацій та управляти ними. Отже, розвиток менеджерських компетентностей сьогодні стає критично важливим для успішної кар'єри. Розвиток управлінських компетенцій покращує цифрові навички, допомагаючи адаптуватися до сучасних бізнес-моделей та сприяючи активному залученню до нової цифрової системи, тим самим просуваючи технологічну освіту [1].

У динамічному світі, де технології розвиваються надто стрімко, зростає потреба у фахівцях, які володіють не лише глибокими знаннями у своїй технічній сфері, але й менеджерськими компетенціями. Це пов'язано з тим, що багато технологічних проєктів потребують не лише розробки інноваційних рішень, але й їх ефективного впровадження, управління командами, налагодження партнерських відносин та прийняття стратегічних рішень [2-3].

Звертаємо увагу на важливість менеджерських компетентностей для фахівців у сфері технологій:

- Управління проєктами. Технологічні проєкти часто складні, багатогранні та потребують чіткого планування, координації та контролю. Менеджерські навички, такі як планування, делегування, моніторинг та оцінка, є ключовими для успішного виконання таких проєктів;

- Лідерство. Ефективні лідери вміють мотивувати та надихати свої команди, створювати сприятливе середовище для співпраці та приймати обґрунтовані рішення. Ці

навички є важливими для фахівців, які прагнуть зайняти керівні позиції або продукувати та очолювати власні проєкти;

- Комунікація. Вміння чітко та лаконічно формулювати свої думки в усній і писемній формі, що є важливим для ефективної співпраці з колегами, клієнтами та партнерами. Менеджерські навички комунікації також включають активне слухання, вміння вести перемовини та вирішувати конфлікти;

- Стратегічне мислення. Технологічні фахівці з розвиненими стратегічними навичками можуть бачити "велику картину" та розуміти, як їхні проєкти та рішення вписуються в загальні цілі організації. Це дозволяє їм приймати обґрунтовані рішення, які мають довготерміновий вплив.

Розвиток менеджерських компетентностей є важливою складовою технологічної освіти. Це дозволяє фахівцям у сфері технологій не лише володіти глибокими знаннями, але й ефективно їх застосовувати, впроваджувати інновації, керувати командами та приймати стратегічні рішення. Інтеграція менеджерських курсів, запрошення менеджерів-практиків, проведення майстер-класів та тренінгів, а також створення проєктів, що потребують командної роботи, - це лише деякі з методів, які можуть бути використані для інтеграції менеджерських компетентностей у технологічну освіту.

Інтеграція менеджерських компетентностей у технологічну освіту є ефективною завдяки:

- Включення менеджерських курсів. У навчальні плани програм технологічної освіти доцільно включати курси з менеджменту проєктів, лідерства, комунікації та стратегічного планування. Це дозволяє студентам отримати теоретичні знання та практичні навички, необхідні для успішного розвитку кар'єри;

- Запрошення менеджерів-практиків. Залучення до навчального процесу менеджерів з досвідом роботи в технологічних компаніях допомагає студентам краще зрозуміти практичне застосування менеджерських компетентностей та отримати цінні поради з практичного досвіду;

- Проведення майстер-класів та тренінгів. Організація майстер-класів та тренінгів з розвитку менеджерських навичок допомагає студентам вдосконалити свої практичні навички та отримати зворотний зв'язок від фахівців;

- Створення проєктів, що потребують командної роботи. Залучення студентів до проєктів, які потребують командної роботи та співпраці, допомагає їм розвинути свої лідерські, комунікативні та навички вирішення проблем.

Формування управлінської компетентності у майбутніх менеджерів освіти підвищує їх здатність ефективно інтегрувати та використовувати технології, у такий спосіб позитивно впливаючи на результати технологічної освіти [4].

Безумовно, технологічна освіта відіграє ключову роль у підготовці майбутніх менеджерів. Вона надає студентам не лише знання про конкретні технології, але й розвиває аналітичні, креативні компетентності. Технологічна освіта стимулює студентів до активного використання сучасних інструментів та підходів у своїй діяльності. Тому, беззаперечно, що для успішного розвитку менеджерських компетентностей важливо використовувати різноманітні стратегії навчання. Це може включати проведення симуляційних ігор, рольових ігор, групових дискусій, кейс-стаді та практичних вправ. Забезпечення можливостей для практичного застосування отриманих знань у контексті технологічної освіти є ключовим для засвоєння менеджерських навичок. Це включає у себе навички керування проєктами, комунікації, прийняття рішень, лідерства та стратегічного мислення. Застосування сучасних методів навчання, таких як проєктне навчання, практичні завдання та використання віртуальних інструментів, сприяє ефективному формуванню цих компетентностей.

Розвиток управлінських компетенцій в освітніх системах підвищує результативність завдяки ефективному керівництву, підготовці персоналу та сприянню сприятливому робочому середовищу, позитивно впливаючи на результати технологічної освіти [5-6].

Висновки:

Розвиток менеджерських компетентностей у контексті технологічної освіти є важливою складовою сучасного навчального процесу. Застосування сучасних підходів до навчання та використання інноваційних методів допомагає ефективно розвивати не лише технічні знання, але й необхідні менеджерські навички для успішної кар'єри у сучасному освітньому та бізнес-середовищі.

Список використаних джерел:

1. Пішенін І.К. Формування професійних компетенцій цифровізації в системі підготовки менеджерів, <https://doi.org/10.46644/2708-1834/2021-03.12>
2. Hitt, M. A., Ireland, R. D., & Hoskisson, R. E. (2016). Strategic management: Concepts and cases: Competitiveness and globalization. Cengage Learning.
3. Boyatzis, R. E. (2008). Competencies in the 21st century. Journal of management development, 27(1), 5-12.
4. Бурцева Ю. О., Іотковська М.О. Формування управлінської компетентності майбутніх менеджерів освіти під час фахової підготовки, <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-277-7-36>
5. Cristina Stan. The impact of managerial competencies on the managerial performance in the educational system, https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2679224
6. Drucker, P. F. (2009). Management challenges for the 21st century. HarperBusiness.

Гулай О.І.

Професор кафедри цифрових освітніх технологій
д.пед.н., професор

Дацюк А.В.

Студентка групи ІФс-21

Луцький національний технічний університет

SMART-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДТРИМКИ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВИТИ

Інклюзивна освіта є невід'ємною частиною сучасного суспільства, у якому кожен учень має право на доступ до якісної освіти, незалежно від індивідуальних особливостей. Однак, для досягнення цієї мети потрібні ефективні підходи та засоби. У цьому контексті SMART-технології, що найчастіше поєднують використання інтерактивних дошок, програмного забезпечення та онлайн-ресурсів, можуть стати потужним інструментом для підтримки інклюзивної освіти.

Протягом останніх двадцяти років сфера освіти відчула значні трансформації. Особливо важливим стало розширення арсеналу засобів навчання: нарівні з традиційними методиками впроваджуються мультимедійні засоби, що поєднують текст із звуком, графікою, відео та анімацією. Сучасні глобальні зміни в освіті спрямовані на оновлення змісту, структури та методів навчання, спроможних відповісти на потреби кожного учасника освітнього процесу, розширивши доступ до навчання для тих, хто раніше не мав такої можливості.

У порівнянні з традиційним підходом, де оцінка роботи учнів базується на демонстрації сформованості компетенцій чи оптимальних методів виконання завдань, оновлена парадигма вимагає спостереження за зростанням їхніх особистих показників, покращення знань, умінь та навичок. Молодь навчається генерувати ідеї, обмінюватися інформацією через динамічні діалоги, аналізувати її та толерантно приймати думки інших. Таким чином, відповідно до нової освітньої парадигми учні перетворюються з пасивних споживачів знань на активних учасників освітнього процесу, здатних самостійно задовольняти свої пізнавальні інтереси та потреби [1].

Важливо зауважити, що широкий спектр освітніх потреб осіб з особливими потребами у фізичному розвитку та рухових обмеженнях (ОПФР) виявляється значно більшим, ніж у здорових дітей. З одного боку, вони повинні, нарівні зі своїми однолітками, засвоїти знання, вміння та навички, необхідні для успішної соціальної взаємодії; з іншого боку, вони мають додаткові потреби, які впливають з їхніх функціональних обмежень. Ці обмеження часто